

ZARZĄDZENIE NR 42/2016
PREZYDENTA MIASTA WAŁBRZYCHA

z dnia 20 stycznia 2016 r.

w sprawie umorzenia należności osób fizycznych z tytułu pobytu w izbie wytrzeźwień.

Na podstawie art. 30 ust. 2, pkt. 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2015, poz.1515 z późniejszymi zmianami) oraz z § 4 ust. 1, §8 pkt 1 uchwały Nr XIX/166/2011 Rady Miejskiej Wałbrzycha z dnia 27 października 2011 roku w sprawie szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty spłaty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Gminie Wałbrzych lub jej jednostkom podległym oraz wskazania organu i osób do tego uprawnionych (.Urz.Woj.Doln. Nr 242. poz. 4265 z późn.zm.), w związku z art. 56 ust.1, pkt. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013, poz. 885 z późniejszymi zmianami) zarządzam co następuje:

§ 1. Umarzam należności z tytułu opłat za pobyt w izbie wytrzeźwień osób wymienionych w załączniku nr 1 do zarządzenia, na kwotę łączną 680.597,57 zł (słownie: sześćset osiemdziesiąt zł, pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych, pięćdziesiąt siedem groszy) za okres od 1996 do 2004 roku, wg stanu na dzień 31.12.2015 roku.

§ 2. Wykonanie Zarządzenia powierzam Dyrektorowi Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wałbrzychu.

§ 3. Nadzór powierza się Skarbnikowi Gminy Wałbrzych.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Wałbrzychu.

Uzasadnienie

Należności w kwocie 680 597,57 zł dotyczą opłat za pobyt w Izbie wytrzeźwień 1 589 osób (zgodnie z załącznikiem), od których nie udało się wyegzekwować w/w należności. Izba Wytrzeźwień została zlikwidowana w roku 2004, a należności pozostały w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej, który przez cały okres prowadził egzekucję. Od osób, które pracowały lub posiadały majątek udało się wyegzekwować niewielki odsetek należności. Natomiast większość zobowiązanych to osoby bez dochodów, bezrobotne, bezdomne, nie posiadające adresu zameldowania, lub których miejsca pobytu nie udało się ustalić.

MOPS podejmował wszelkie starania w celu wyegzekwowania należności, wystawiał tytuły wykonawcze, które były zwracane przez Naczelników Urzędów Skarbowych z powodu braku możliwości ustalenia stanu majątkowego zobowiązanych, którzy nie osiąkali żadnych dochodów na podstawie umów o pracę, czy innych umów skutkujących możliwością zabezpieczenia wierzytelności, nie byli właścicielami, ani użytkownikami wieczystymi nieruchomości, nie posiadali zarejestrowanych pojazdów, nie prowadzili działalności gospodarczej, nie mieli zgłoszonych rachunków bankowych,

Opłata ta miała charakter opłaty administracyjnej i była świadczeniem wynikającym ze stosunku publicznoprawnego, jednakże według stanu formalno-prawnego obowiązującego do dnia 31 grudnia 2009 r. do opłat za izbę wytrzeźwień nie miały zastosowania przepisy ustawy Ordynacja podatkowa (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 22 lutego 2011 r. sygn. Akt I SA/Bd 1072/10), ponieważ ustawa o wychowaniu w trzeźwości nie zawierała żadnej wskazówki interpretacyjnej do ich stosowania. Od 1 stycznia 2010 r. do opłaty za pobyt w izbie wytrzeźwień mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania administracyjnego i działu III Ordynacji podatkowej, zgodnie z regulacją wynikająca z art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013, poz. 885 z późniejszymi zmianami), a wskazany przepis wszedł w życie 1 stycznia 2010 r., co oznacza, że należności ulegają przedawnieniu w terminie pięciu lat.

Mając na uwadze terminy przedawnień wynikających z przepisów Prezydent umarza należności za pobyt w Izbie wytrzeźwień